

[Udenrigsministeren.]

— Skoler, hvortil kommer 6 kommunale Skoler, 5 i Flensborg og 1 i Slesvig By, den sidste delt i to Afdelinger. Medens der i 1946 var 5 365 Elever i de danske Skoler i Sydslesvig og i 1947 9 484, tæller de danske Skoler nu 14 500 Elever, heri ikke medregnet Skolen i Husum, der først for ganske nylig har kunnet paabegynde sin Virksomhed. Antallet af Elever i de danske Skoler er saaledes næsten tredoblet i de sidste tre Aar.

Jeg vil ogsaa gerne her nævne, at den danske Sundhedstjeneste i Sydslesvig er undergaaet en vis Ændring. Den har været, og er stadig, en meget værdifuld lægelig Haandsrækning til Sydslesvigerne. Det er vort Indtryk, at denne Hjælp ogsaa er paa-skønnet fra tysk Side, og at der almindeligvis bestaar et godt Forhold mellem de danske og de tyske Læger, der arbejder i samme Omraade for om muligt at hjælpe under de nuværende Forhold, hvor der er saa haardt Brug for netop den Hjælp, en Læge kan yde. Efter Forhandling med Sydslesvigerne og med deres Billigelse er der truffet den Ordning, at Dansk Røde Kors, der gennem det sidste Aars Tid for den danske Stats Regning har bespist tyske skolesøgende Børn i sydslesviske Byer og i nogle holstenske Byer og gennem et vist Tidsrum endvidere i Hamburg, fra den 1. Maj har paataget sig Overledelsen af Sundhedstjenesten. Der ligger heri tillige en Understregning af, at Sundhedstjenesten ikke skal være et Instrument i den nationale Kamp, men udelukkende et Organ til Varetagelse af rent humanitære Opgaver.

Den danske Regering har siden Tysklands Kapitulation foretaget utallige Henvendelser, snart under den ene, snart under den anden Form, til de bestemmende Magter. Det er sket i Noter og Memoranda til Stormagterne og navnlig til den britiske Regering, og det er sket i Samtaler med ledende Statsmænd og med andre Repræsentanter for Magterne, herunder ogsaa med de britiske Myndigheder Syd for Grænsen, og det er sket baade i Samlingsregeringens, i Venstreregeringens og i den nuværende Regerings Tid. De vigtigste af de Henvendelser, der er foretaget, bliver samlet og trykt ved Udenrigsministeriets Foranstaltning. Der er allerede udkommet et første Bind af en

saadan Samling af Aktstykker vedrørende det sydslesviske Spørgsmaal ført op til det danske Memorandum af 19. Oktober 1946. Et nyt Bind er for Tiden i Trykken. Det vil bringe en Fortsættelse af Samlingen indtil den 3. Oktober i Fjor, da jeg aflagde en udførlig Beretning her i Tinget. Det er Tanken, at denne Aktsamling ogsaa derefter skal videreføres.

Flere af de ærede Ordførere, der talte i Gaar, udtalte sig om den Henvendelse, som Venstre, Det konservative Folkeparti og Retsforbundet den 29. Maj rettede til Statsministeren om sydslesviske Spørgsmaal.

Jeg lagde Mærke til, at det ærede Medlem Hr. Starcke fremhævede, at denne Henvendelse ikke var ment som en indrepolitisk eller storpolitisk Demonstration, men som en Indbydelse til Forhandling og Samarbejde. Hertil kan jeg sige, lat det er Regeringens levende Ønske at deltage i et saadant Samarbejde, nu som før. Regeringen deler de tre Partiers Syn paa Flygtningeproblemet, og vi har i vor sidste Note til London, som er afgivet den 25. Maj, paa ny lagt den britiske Regering paa Sinde, hvilken overordentlig Vægt vi tillægger dette Spørgsmaal. Om den administrative Adskillelse er der stadig Forhandlinger i Gang, og jeg har trods alle Vanskeligheder ikke opgivet Haabet om, at der dog vil blive fundet Udveje til i nogen Grad at imødekomme vore Ønsker.

Angaaende disse to vigtige Problemer stillede det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft mig et Spørgsmaal, som han forlangte Svar paa fra Tingets Talerstol.

Jeg kan sige saa meget, at vi til Dato ikke har modtaget noget Afslag paa vore gentagne Henvendelser, mundtlige og skriftlige, officielle og uofficielle, om disse to Hovedpunkter. Forhandlingerne er ikke tilendebragt, men er stadig i Gang. Det er dog vel bedre at holde Spørgsmaalet aabent end at fremkalde et Afslag.

Det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen tilsagde Regeringen Venstres fulde Støtte til ethvert positivt Skridt, der maatte blive taget i Sydslesvig-Sagen. Jeg vil gerne takke herfor. Men det ærede Medlem mente ikke, at der var gjort, hvad der kunde gøres, og spurgte, om der ikke er nye Veje at betrede for at komme videre frem i Sagen.